

У Національній філармонії України виступив Дмитро Хворостовський. Цей концерт мав стати бонусом від організаторів фестивалю «Сходи до Неба», гала-концерт якого за участю видатного співака збиралися провести у форматі open-air 28 червня на Європейській площі. Але через негоду шоу довелося перенести на серпень, і, відповідно, сольний концерт Хворостовського, замість післямови до фестивалю, як планували організатори акції, перетворився на передмову до нього.

Нагадаємо, останнім часом українська публіка завдяки організаторам фестивалю «Сходи до Неба» зустрічалася з всесвітньо відомим баритоном уже двічі: під час березневого турне (Донецьк, Одеса й Львів) і на майстер-класі, що відбувся під егідою форуму напередодні сольного концерту Дмитра Хворостовського в Національній філармонії України, для студентів-вокалістів НМАУ ім. П. Чайковського, утім, на зустріч прийшло багато педагогів і просто шанувальників творчості співака. Перше, що відзначив Хворостовський — це надзвичайна відвертість української публіки, її прагнення ловити кожне слово, жест, погляд артиста. Задовольнити таку аудиторію — складне завдання! З нею не можна загравати, жартувати. Її можна лише щиро любити.

До речі, ситуація з концертом 1 липня виявилася непередбачуваною: для організаторів — через затор, що створився на київських дорогах і тривав, як на зло, кілька годин; для глядачів — через те, що, прийшовши на концерт Дмитра Хворостовського, вони несподівано попали і на показ... колекції вечірніх суконь відомого модельєра Ольги Симонової (моделі дефілювали під джазові записи у фойє Колонної зали ім. Лисенка, їх вихід прикрашали вірші про Жінку й Красу у виконанні автора — президента фесту «Сходи до Неба» Володимира Симонова); а для Хворостовського — через зустріч із дещо напруженою аудиторією (сум'яття спричинило розсадження гостей, оскільки вхід за запрошеннями не передбачав конкретних місць). Однак щойно зазвучав оксамитовий голос Дмитра Хворостовського, слухачі забули про все, зачаровані вокалом і харизмою артиста. Програма концерту складалася з класичних шедеврів. У першому відділенні прозвучали романси Петра Чайковського, у другому — Сергія Рахманінова.

З першого номера Хворостовський спробував загравати із залом, інтонуючи фразу «як я страждав» в романсі «Нет, только тот, кто знал» Чайковського з усмішкою, що несподівано змінила серйозний вираз обличчя... Дмитро демонстрував прекрасне професійне дихання, легку вокалізацію, бездоганну техніку, виразну міміку й акторську майстерність, перетворюючи кожен романс на своєрідний моноспектакль. Після четвертого або п'ятого романсу (зокрема «Подвиг» на вірші Хом'якова) Хворостовський

уразив слухачів силою заглиблення в образ, і цей твір пролунав як напучення суворого, мудрого сивого вчителя своїм учням; з теплотою й батьківською ніжністю був виконаний публікою й романс «Мій геній, мій ангел, мій друг» на вірші Фета.

Після антракту, у другому відділенні концерту, невидимої грані між артистом і публікою вже не існувало, а було наче одне ціле. Прекрасні романси Сергія Рахманінова Хворостовський майстерно виконував на одному диханні, нібито *attacca*, немов це не окремі твори, а вокальний цикл. Дивна здатність співака перевтілюватися в той або інший художній образ, одночасно бути відкритим до публіки (така ось особливість — «інтро-екстравертність»), а також уміння не лише концентрувати на собі увагу, а й маніпулювати нею, примушуючи слухача затамувати подих на згасаючому прозорому й тихому звуці. Варто віддати належне концертмейстерові Хворостовського, професору Естонської консерваторії, піаністу Іварі Ілля, який, по суті, співаку дістався «в спадок» від блискучої оперної співачки Ірини Архипової. Зібраний, інтелігентний, по-естонськи стриманий піаніст володіє винятковою здатністю концертмейстера бути своєрідним тилом співака і водночас наче розчиняється в ньому. Адже співає Дмитро Хворостовський вільно-емоційно, його інтерпретації частенько базуються на грі з музичним часом, зокрема з ритмом і динамікою. Проте Іварі Ілля дуже добре відчуває партнера, він, як і будь-який талановитий концертмейстер і ведений, і ведучий.

Після тривалих оплесків по закінченню програми Дмитро двічі вийшов на біс — з Іварі, виконавши італійську арію, і сам, з піснею «Прощавай, радосте». Це було не зовсім академічне виконання народної пісні, та спів у півголосу, наспівування, в якому було щось рідне: і світлий спогад про батьківщину, і глибокий сум, і пристрасть, і слов'янська відчайдушність...

Після концерту Дмитро Олександрович Хворостовський зізнався, що в нього ніколи ще не було камерного концерту з таким гармонійним і цілісним відчуттям публіки, як в Києві. І немає причин йому не вірити.

Знаменитий баритон підкреслює, що пишається своїм українським корінням (його рідний дядько живе в Києві, а дід Хворостовського родом з Вінницької області: у 1937-му він переїхав до Пермі, де й народився батько майбутньої світової зірки).

Гастрольний графік артиста дуже насичений. Країни й континенти мелькотять, немов в калейдоскопі. У рамках гастрольного турне Метрополітен-опера по Японії, Дмитро виступив з партією Родріго в опері Дж. Верді «Дон Карлос», а 30 липня співака чекають на фестивалі *Viva Musica* у Братиславі (Словаччина), 31 липня відбудеться його сольний концерт в Юрмалі на «Новій хвилі» (Латвія). До речі, у новому сезоні Дмитро як соліст виступить в лондонському Ковент-Гардені (це буде його повернення до знаменитого театру). Хворостовський виконає роль Валентина в опері Ш. Гуно «Фауст». У спектаклях, перший з яких відбудеться 18 вересня, а завершальний — 10 жовтня, зайняті зоряні виконавці: тенор Вітторіо Гріголо в головній ролі, сопрано Анжела Георгіу (Маргарита), бас Рене Папе в ролі Мефістофеля, а Евеліно Підо диригуватиме оркестром в Королівському оперному театрі. Восени Дмитро виступить із сольними концертами в двох європейських культурних столицях — Лондоні й Берліні. 21 жовтня баритон повертається в лондонський *Barbican Hall* з програмою, що складається з творів Ліста, Форе, Танєєва й Чайковського. А 30 жовтня Хворостовський виступить із цією ж сольною програмою в Камерному залі в Берлінській філармонії. Акомпанувати Дмитру буде його давній колега, естонський піаніст Іварі Ілля.

ДОВІДКА

Усесвітньо відомий російський баритон Дмитро Хворостовський народився й навчався в Красноярську. У 1989 році Дмитро став переможцем престижного конкурсу «Співець світу» в Кардіффі, Уельс. Із самого початку глядачі були вражені його витонченим голосом, безумовним відчуттям музичності й природним легато. Після оперного дебюту на Заході, в Ніцці, в опері Чайковського «Пікова Дама» його кар'єра стрімко розвивалася. Дмитра стали запрошувати виступити в найкращих оперних театрах і взяти участь у визнаних оперних фестивалях, а саме: Роял-опера-хаус, Ковент-Гарден, Метрополітен-опера в Нью-Йорку, Паризька опера, Державна опера Баварії, фестиваль у Зальцбурзі, опера Ла Скала в Мілані, Віденська державна опера, Лірик-опера в Чикаго. Багата творча біографія Дмитра Хворостовського містить як сольні концерти, так і головні партії в світових операх. Кінодебют Дмитра відбувся у фільмі «Дон Жуан без маски» — він виконав партії Дона Джованні й Лепорелло. Фільм, створений на основі опери Моцарта «Дон Жуан» фірмою Rhombus Media, отримав нагороди. Дмитро успішно співпрацює з популярним естрадним композитором Ігорем Крутим (з успіхом відбулися їх спільні концерти в Москві, Петербурзі й Києві: моношоу «Дежавю» — синтез двох жанрів — класичного вокалу й популярної музики). Нині готують до випуску записи концерту Хворостовського й Рене Флемінг в Санкт-Петербурзі (DVD), також два CD з сольним виконанням пісень Чайковського й пісень на вірші Пушкіна.

[Газета "День"](#)